

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	6
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	13
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	15
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	17
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	21
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	24
ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	25

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 155/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie podlegającej rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym pobiera się od apelacji opłatę stałą w takiej samej wysokości jak od wniesionego pozwu – niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, czy też pobiera się opłatę stałą ustaloną zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 r. Nr 167, poz. 1398) odpowiednio do wartości przedmiotu zaskarżenia?”

III CZP 156/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od postanowienia Sądu Rejonowego orzekającego, na podstawie art. 598⁶ k.p.c., w przedmiocie wniosku uprawnionego o zleceniu kuratorowi sądowemu przymusowego odebrania osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką, przysługuje środek odwoławczy?”

III CZP 157/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie wyroku nakazującego wydanie domku rekreacyjnego, w któ-

rym dłużnicy faktycznie zaspokajają swoje potrzeby mieszkaniowe ma zastosowanie art. 1046 § 3-8 k.p.c.?”

III CZP 158/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rygor określony w art. 130² § 3 k.p.c., w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), ma zastosowanie w sytuacji gdy apelację wnosi osobiście strona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika?”

III CZP 159/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy może odnieść skutek powództwo windykacyjne właściciela nieruchomości gruntowej, jeżeli na objętym żądaniem pozwu gruncie posadowione są części (struktury przestrzenne) budynku nie będącego jego częścią składową?”

III CZP 160/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy skutkiem uchybienia procesowego polegającego na ogłoszeniu wyroku przez sędziego, który nie orzekał w sprawie, jest nieważność postępowania czy też skutkiem takiego uchybienia jest jedynie możliwość powoływania się na nie w zarzutach apelacyjnych, w sytuacji gdy mogło mieć wpływ na wynik sprawy?”

III CZP 161/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie cywilnej dla dochodzenia przez przechowawcę wynagrodzenia za przechowanie rzeczy ruchomych oddanych mu na przechowanie w związku z prowadzonym postępowaniem karnym i zajętych w postępowaniu karnym za okres obejmujący to zajęcie, jeśli wynagrodzenie za to przechowanie nie zostało w tym postępowaniu określone przez sąd, prokuratora lub inny organ na podstawie art. 618 § 1 pkt 4 i § 3 k.p.k.?

2. Czy w razie niedopuszczalności drogi sądowej dla dochodzenia przez przechowawcę wynagrodzenia za przechowanie rzeczy ruchomych oddanych mu na przechowanie w związku z prowadzonym postępowaniem karnym i zajętych w postępowaniu karnym za okres obejmujący to zajęcie dopuszczalne jest dochodzenie w sprawie cywilnej przez przechowawcę odsetek od wynagrodzenia za przechowanie rzeczy ruchomych oddanych mu na przechowanie w związku z prowadzonym postępowaniem karnym i zajętych w postępowaniu karnym określonego na podstawie art. 618 § 1 pkt 4 i § 3 k.p.k.?”

III CZP 162/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wskazania Sądu Najwyższego zawarte w wyroku uchylającym wyrok sądu drugiej instancji do ponownego rozpoznania wynikające z odmiennej oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego stanowią dla strony okoliczność w rozumieniu art. 381 k.p.c., stwa-

rzającą podstawę do powołania nowych faktów i dowodów niewskazanych przed sądem pierwszej instancji ani w apelacji?”

III CZP 163/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest skuteczne zajęcie udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w trybie postępowania egzekucyjnego w administracji w sytuacji, gdy dłużnik ujawniony jest w Krajowym Rejestrze Sądowym jako wspólnik tej spółki, pomimo dokonanego już zbycia udziałów w warunkach, gdy zawiadomienie o zajęciu zostało wystawione przed zbyciem udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością przez dłużnika a doręczone po zbyciu tych udziałów?”

III CZP 164/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest ważna umowa, zawarta – bez zachowania formy aktu notarialnego – przez wspólników spółki cywilnej z osobą trzecią o przystąpieniu tej osoby do spółki cywilnej, jeżeli współwłasność łączna dotychczasowych wspólników obejmuje nieruchomości?”

w przypadku zaś odpowiedzi pozytywnej na pierwsze pytanie:

Czy na skutek takiej umowy osoba przystępująca do spółki cywilnej nabywa prawo do całego dotychczasowego majątku wspólnego wspólników, w tym również w odniesieniu do nieruchomości, czy też tylko do części majątku z wyłączeniem współwłasności łącznej nieruchomości?”

III CZP 165/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dokonując dopuszczalnej w świetle art. 193 § 1 k.p.c. zmiany przedmiotowej powództwa i występując w sprawie gospodarczej z nowym roszczeniem pieniężnym zamiast roszczenia pierwotnego, powód jest obowiązany do uiszczenia ponownie opłaty od pozwu?”

III CZP 166/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uprawnienie (legitymacja) do żądania wpisu do księgi wieczystej hipoteki przymusowej zabezpieczającej wierzytelność z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne (art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz. U. z 1998 r. Nr 137, poz. 887 ze zm.) przysługuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych czy też Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako dysponenta Funduszu Ubezpieczeń Społecznych?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 88/06 – z dnia 7 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

W sprawie o zachówek bank ma obowiązek udzielenia na żądanie sądu informacji stanowiących tajemnicę bankową.

III CZP 96/06 – z dnia 7 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku

1. Przewidziany w art. 130² § 3 k.p.c. rygor odrzucenia nienależycie opłaconego środka odwoławczego lub zaskarżenia ma zastosowanie także do skargi na czynności komornika.

2. Skuteczne jest opłacenie przez radcę prawnego skargi na czynności komornika po jej wniesieniu, lecz przed upływem terminu zaskarżenia.

III CZP 99/06 – z dnia 7 grudnia 2006 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Skarb Państwa jest biernie legitymowany w sprawie o naprawienie szkody wynikłej z ostatecznej decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 36 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191 ze zm.), także wtedy, gdy stwierdzenie jej nieważności lub stwierdzenie, że została wydana z naruszeniem prawa nastąpiło po dniu 26 maja 1990 r.

III CZP 108/06 – z dnia 7 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu

Do należności zabezpieczonych hipoteką przymusową wpisaną do księgi wieczystej po zajęciu nieruchomości, nie stosuje się art. 1025 § 1 pkt 5 k.p.c.

III CZP 110/06 – z dnia 7 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu

Obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji, w której zawarto wnioski o zwolnienie od kosztów, powstaje po uwzględnieniu tego wniosku.

III CZP 118/06 – z dnia 7 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej.

III CZP 119/06 – z dnia 7 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Legnicy

Na podstawie art. 4¹ ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o waloryzacji udziałów członkowskich w spółdzielniach i zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 83, poz. 373 ze zm.) nie podlegają waloryzacji udziały wniesione do spółdzielni w latach 1990-1991.

III CZP 112/06 – z dnia 15 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„1. Czy skarga na czynność komornika dokonaną w toku postępowania egzekucyjnego wszczętego i nie zakończonego przed dniem wejścia w życie nowej ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398), złożona po dniu wejścia w życie wymienionej wyżej ustawy tj. po dniu 2 marca 2006 r. podlega opłacie określonej w art. 25 ust. 1 pkt 1 tej ustawy czy też – na podstawie art. 149 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy – opłacie określonej w dotychczasowych przepisach o kosztach sądowych tj. w przepisie § 52 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 154, poz. 753 z późn. zm.)?”

2. Czy przepis art. 130² § 3 k.p.c. dodany przez art. 126 pkt 12 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) i obowiązujący od dnia 2 marca 2006 r. znajduje zastosowanie do skargi na czynności komornika?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 113/06 – z dnia 15 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Niezamieszczenie na wydruku potwierdzającym uiszczenie w formie bezgotówkowej opłaty sądowej od wniosku o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego informacji potwierdzonej własnoręcznym podpisem, wymaganej stosownie do § 3 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 27, poz. 199) może uzasadniać zwrot wniosku na podstawie art. 19

ust. 3 w związku z ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209 ze zm.) tylko wtedy, gdy potwierdzenie uiszczenia opłaty nie zawiera wystarczających danych pozwalających na przyjęcie, że opłata została uiszczona.

III CZP 115/06 – z dnia 15 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku

Jeżeli na dłużniku spoczywa obowiązek podatkowy związany ze sprzedażą towarów, w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości jako sumę ulegającą podziałowi (art. 1024 § 1 pkt 1 k.p.c.) wymienia się kwotę uzyskaną z egzekucji, pomniejszoną o podatek od towarów i usług.

Niewystawienie przez komornika faktury potwierdzającej dokonanie sprzedaży nie stanowi przeszkody do sporządzenia planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji.

III CZP 120/06 – z dnia 15 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie:

„Czy podlega odrzuceniu – bez wzywania strony do uiszczenia należnej od niej opłaty sądowej – apelacja wniesiona po dniu 2 marca 2006 r. przez pełnomocnika powodów będącego adwokatem, w której został zawarty wniosek o zwolnienie powodów od kosztów sądowych, jeżeli od tej apelacji – w terminie otwartym do jej wniesienia – nie została uiszczona opłata w kwocie 30 zł?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 126/06 – z dnia 15 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten skutek – wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70 – że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

III CZP 132/06 – z dnia 15 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Jeżeli nie wszyscy współnicy objęli – w stosunku określonym w art. 257 § 3 w związku z art. 260 § 2 k.s.h. – udziały w kapitale zakładowym podwyższonym na podstawie dotychczasowych postanowień umowy spółki, podwyższenie kapitału nie dochodzi do skutku.

III CZP 121/06 – z dnia 21 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Naruszenie pierwszeństwa przewidzianego w art. 29 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarce nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 208, poz. 2128 ze zm.) przy zawieraniu umowy sprzedaży nieruchomości rolnej nie powoduje jej nieważności.

III CZP 123/06 – z dnia 21 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Własność nieruchomości nabytej przez Skarb Państwa na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87 ze zm.), a następnie – przez jednostkę samorządu terytorialnego, na podstawie art. 60 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy

wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 ze zm.), nie podlega przywróceniu kościelnej osobie prawnej na podstawie art. 40 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 323 ze zm.).

III CZP 127/06 – z dnia 21 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Sąd przyznaje biegłemu będącemu podatnikiem w zakresie podatku od towarów i usług wynagrodzenie bez uwzględnienia tego podatku.

III CZP 129/06 – z dnia 21 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie

Sprawca wypadku komunikacyjnego, od którego zasądzono nawiazkę na podstawie art. 46 § 2 i art. 48 k.k., nie może domagać się od ubezpieczyciela – na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów – zwrotu nawiazki zapłaconej pokrzywdzonemu.

III CZP 131/06 – z dnia 21 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

1. Dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie z powództwa żołnierza zawodowego pełniącego służbę stałą, przeciwko rozwiedzionemu małżonkowi o opróżnienie lokalu przydzielonego jako kwatera stała, jeżeli przydział został dokonany przed utratą mocy obowiązującej art. 28 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwate-

rowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 ze zm.) i uwzględniał małżonka przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej, a pozew wniesiono po tej dacie.

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 133/06 – z dnia 21 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu

Po przekazaniu akt sprawy wraz ze sprzeciwem na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz. U. 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.) właściwemu sądowi przez samorządowe kolegium odwoławcze, przewodniczący wzywa do opłacenia pozwu także wówczas, gdy sprzeciw został wniesiony przez adwokata lub radcę prawnego.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 37/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wpływ oznaczonego w zaskarżonym postanowieniu okresu tymczasowego aresztowania przed przystąpieniem do rozpoznania złożonego nań zażalenia i wykonywanie tego środka na podstawie innej decyzji procesowej (przedłużającej tymczasowe aresztowanie) determinuje w postępowaniu odwoławczym pozostawienie zażalenia bez rozpoznania na mocy art. 430 § 1 k.p.k., czy też nie uchyla konieczności merytorycznej kontroli takiego zażalenia, a jeśli tak – jaki miałyby ona charakter i zakres?”

I KZP 38/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy bezwzględną przyczynę odwoławczą w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. – zdanie pierwsze, stanowi każda sytuacja, w której oskarżony przez pewien fragment postępowania sądowego (niezależnie od czasu trwania tego fragmentu) nie posiadał obrońcy w sytuacji obrony obligatoryjnej w znaczeniu art. 79 § 1 k.p.k., nawet w przypadku gdy przewód sądowy, w następstwie którego zapadł zaskarżony wyrok nie był dotknięty taką wadą wobec faktu prowadzenia rozprawy od początku już z udziałem obrońcy?”

I KZP 39/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy zakres znaczeniowy znamienia «gwałt» z art. 210 § 1 kodeksu karnego z 1969 r. i art. 130 § 3 k.w. jest taki sam, jak zakres znaczeniowy znamienia «przemoc» z art. 280 § 1 kodeksu karnego z 1997 r.?

2. Czy «doprowadzenie do stanu bezbronności» w rozumieniu art. 280 § 1 kodeksu karnego z 1997 r. może być wynikiem użycia przemocy lub groźby natychmiastowego jej użycia?»

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 29/06 – z dnia 20 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

Środek odwoławczy może być wniesiony przy pomocy telefaksu, jednak skuteczność tego pisma procesowego warunkuje uzupełnienie wymogu formalnego, polegającego na złożeniu na nim własnoręcznego podpisu przez wnoszącego środek.

I KZP 30/06 – z dnia 20 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach:

„Czy dopuszczalne jest skazanie osoby za przestępstwo przewidziane w art. 233 § 1 k.k., która będąc przesłuchana w charakterze świadka „poza własnym procesem”, będąc pouczona o prawie wynikającym z art. 183 § 1 k.p.k. złożyła fałszywe zeznania z obawy przed grożącą jej odpowiedzialnością karną za przestępstwo, co do którego istniały uzasadnione podstawy do przedstawienia jej zarzutów, które to przestępstwo pozostawało w bezpośrednim związku z czynami stanowiącymi przedmiot postępowania, w którym osoba ta składała zeznania?”

postanowiono na podstawie art. 441 § 5 k.p.k. przejąć sprawę do rozpoznania.

I KZP 31/06 – z dnia 20 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie:

„Czy zawarte w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 179, poz. 1485) określenie „przewozi przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” dotyczy przewożenia wymienionych w ustawie

środków, substancji i słomy makowej przy przekroczeniu przez sprawcę przynajmniej jednej granicy międzypaństwowej RP, czy także przemieszczania narkotyków wyłącznie w obrębie terytorium Państwa?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 32/06 – z dnia 20 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie:

„1. Czy «odpowiednie» stosowanie art. 451 k.p.k. w sprawie o wydanie wyroku łącznego (art. 573 § 2 k.p.k.) z wniosku skazanego pozbawionego wolności oznacza, iż sąd orzekający w tym przedmiocie w pierwszej instancji jest zobowiązany do:

- a) pouczenia skazanego o możliwości sprowadzenia go na rozprawę?,
- b) sprowadzenia go na rozprawę gdy złoży taki wniosek?

2. czy wskazanie w art. 569 § 2 k.p.k. sądu wyższego rzędu właściwego do wydania wyroku łącznego oznacza, iż sąd wyższego rzędu jest właściwy do wydania wyroku łącznego w sytuacji, gdy skazany wskazuje we wniosku m. in. wyrok tego sądu, lecz wyrok ten nie podlega łączeniu, a jedynie wyroki sądów niższego rzędu?

3. czy przepis art. 572 k.p.k. zobowiązuje:

- a) sąd wyższego rzędu do umorzenia postępowania (w sytuacji wskazanej w pkt 2) w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego wyrok tego sądu i w konsekwencji stwierdzenia swej niewłaściwości, oraz przekazania sprawy do rozpoznania sądowi właściwemu?;
- b) sąd do umorzenia postępowania w części, gdy wyrok łączny nie obejmuje wyroku(ów) wskazanych we wniosku przez skazanego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

I KZP 13/06 – postanowienie z dnia 9 czerwca 2006 r.

Nie przysługuje zażalenie na postanowienie o pozostawieniu bez rozpoznania środka odwoławczego z powodu jego niedopuszczalności wynikającej z braku „substratu zaskarżenia”.

V KK 243/06 – wyrok z dnia 2 października 2006 r.

Odpowiedzialność karną na podstawie art. 51 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 101, poz. 926 ze zm.), za opublikowanie w materiale prasowym danych osobowych (np. adresu) wbrew zakazowi określonemu w art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.), ponosi redaktor naczelny jako osoba ustawowo obowiązana do ochrony tych danych.

IV KK 209/06 – wyrok z dnia 3 października 2006 r.

Oględziny (art. 207 § 1 k.p.k.) i eksperyment (art. 211 k.p.k.) to czynności procesowe, przeprowadzane wyłącznie przez organ procesowy, który może wezwać do nich biegłego (art. 198 § 1 k.p.k.) lub specjalistę (art. 205 § 1 k.p.k.).

III KK 58/06 – postanowienie z dnia 12 października 2006 r.

Klientem, w rozumieniu art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 47, poz. 211 ze zm.), jest zarówno kontrahent sprawcy kopiowania produktu, będący też przedsiębiorcą, jak i konsument. Bez znaczenia dla bytu

przestępstwa określonego w tym przepisie pozostaje, czy narażenie na niebezpieczeństwo wprowadzenia klientów w błąd wiąże się ze skopiowanym produktem gotowym czy też ze skopiowanym półproduktem, stanowiącym widoczny element składowy wyrobu finalnego.

III KK 106/06 – wyrok z dnia 25 października 2006 r.

Doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd co do własności rzeczy albo wyzyskania błędu co do tej okoliczności przez sprawcę, który tą czynnością jednocześnie przywłaszcza taką rzecz, stanowi jeden czyn, wyczerpujący znamiona art. 284 § 1 lub 2 k.k. i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

V KK 40/06 – wyrok z dnia 6 listopada 2006 r.

Jeżeli w przypisanym oskarżonemu czynie zawierają się znamiona czynności wykonawczych opisanych w przepisach określających różne typy czynów zabronionych, to przepisy te, stanowiąc podstawę skazania, pozostają w zbiegu kumulatywnym (art. 11 § 2 k.k.) również wtedy, gdy te znamiona są częściowo identyczne.

Gdy działanie oskarżonego, realizujące znamiona ustawowe określone w art. 282 k.k., wyczerpuje zarazem znamiona czynu zabronionego typizowanego w art. 286 § 2 k.k., to przepisy te pozostają w zbiegu kumulatywnym (art. 11 § 2 k.k.) i stanowią podstawę skazania za jedno przestępstwo.

I KZP 26/06 – postanowienie z dnia 29 listopada 2006 r.

1. Prawo państwa wykonania orzeczenia, które to prawo jest właściwe do wykonania orzeczeń zarówno na podstawie art. 9 ust. 3

Konwencji o przekazywaniu osób skazanych, sporządzonej w Strasburgu dnia 21 marca 1983 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 51, poz. 279), jak i na podstawie większości zawartych przez Polskę umów dwustronnych (np. art. 15 ust. 3 zd. 1 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii o wzajemnym wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach karnych, sporządzonej w Wiedniu w dniu 19 kwietnia 1990 r., Dz. U. z 1991 r. Nr 14, poz. 58), to unormowania, niezależnie od tego, w jakim akcie prawnym zawarte, których przedmiotem jest określenie sytuacji prawnej skazanego w czasie odbywania kary (jego uprawnień i obowiązków), toku postępowania wykonawczego, jak i uprawnień oraz obowiązków organów wykonujących karę oraz sprawujących nad tym nadzór. Przepisy normujące postępowanie po uprawomocnieniu się orzeczenia, a pozostające poza wyżej wskazanym zakresem, w tym także przepisy regulujące wydanie wyroku łącznego, nie dotyczą wykonania wyroku.

2. Przejęcie do wykonania kar, które w państwie wydania orzeczenia nie zostały połączone, oznacza obowiązek wykonania każdej z tych kar.

I KZP 27/06 – postanowienie z dnia 29 listopada 2006 r.

1. Nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 441 § 1 k.p.k., sąd odwoławczy w sytuacji, gdy został mu przekazany do rozpoznania środek odwoławczy niedopuszczalny z mocy ustawy lub do rozpoznania którego sąd ten był niewłaściwy, chyba że przedmiotem zagadnienia prawnego przedstawionego do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu jest właśnie dopuszczalność tego środka odwoławczego lub określenie organu właściwego do jego rozpoznania.

2. Sam rodzaj pisma procesowego, skierowanego do organu

państwowego, nie przesądza jeszcze o charakterze prawnym tego przedmiotu jako dokumentu w rozumieniu prawa karnego materialnego. Taka ocena w konkretnej sprawie może zostać wyprowadzona po rozważeniu wszystkich elementów składających się na aspekt prawny pojęcia dokument i dopiero wykluczenie określonych w art. 115 § 14 k.k. przesłanek nadających taki walor określonemu przedmiotowi (innemu zapisanemu nośnikowi informacji), a więc stwierdzenie, że nie jest z tym przedmiotem (innym zapisanym nośnikiem informacji) związane żadne prawo, a także, że jego treść nie stanowi dowodu prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne, daje podstawę do stwierdzenia, że dany przedmiot (inny zapisany nośnik informacji) nie posiada takiej cechy.

I KZP 28/06 – postanowienie z dnia 29 listopada 2006 r.

Sądem uprawnionym do przekazania zagadnienia prawnego w trybie określonym w przepisie art. 441 § 1 k.p.k. jest również sąd, który bada swą odwoławczą właściwość funkcjonalną, chyba że został już związany w tej kwestii orzeczeniem sądu wyższego rzędu.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 7/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 111 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2004 r. emeryt pobierający uprzednio rentę z tytułu niezdolności do pracy, ma prawo do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z okresu 20 lat kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku o rentę, z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku o emeryturę?”

II PZP 7/06

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 11 w zw. z art. 43 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o służbie celnej (Dz. U. 2004 r. Nr 156, poz. 1641 ze zm.) funkcjonariusz celny w służbie przygotowawczej, któremu udzielono urlopu wychowawczego ma obowiązek odbycia szkoleń i egzaminów, o których mowa w art. 11 do zakończenia okresu służby przygotowawczej, a w konsekwencji, czy nie spełnienie przez niego obowiązków wymienionych w tym przepisie w okresie służby przygotowawczej, której nie przedłużono, może stanowić przesłankę

rozwiązania stosunku służbowego na podstawie art. 27 w zw. z art. 25 lub 26 ustawy?”

II UZP 13/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres pozostawania wnioskodawcy Leszka I. bez pracy od dnia 19 grudnia 1981 r. do dnia 4 lutego 1986 r., przewidziany w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o przywróceniu praw pracowniczych osobom pozbawionym zatrudnienia za działalność związkową, samorządową, przekonania polityczne i religijne (Dz. U. z 1989 r. Nr 32, poz. 172 ze zm.), uwzględnia się do okresu pracy górniczej dla ustalenia prawa do górniczej emerytury z art. 48 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.)?”

II UZP 14/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dziennikarzowi zatrudnionemu w redakcjach dzienników, czasopism, w radiu, telewizji oraz agencjach prasowych i informacyjnych, publicystycznych albo fotograficznych objętemu układem zbiorowym pracy dziennikarzy, urodzonemu po 31 grudnia 1948 r., który w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) osiągnął okres zatrudnienia, o którym mowa w §13 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 184 ust. 2 tej ustawy, przysługuje świadczenie emerytalne, jeżeli osiągnięcie wieku emerytalnego wynoszącego 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn nastąpiło w czasie kiedy nie wykonywał pracy dziennikarskiej?”

III UZP 5/06

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zachodzi nieważność postępowania w przypadku gdy skargę o wznowienie, w sprawie prawomocnie zakończonej wyrokiem sądu apelacyjnego oddalającym apelację od wyroku sądu okręgowego, rozpoznał w pierwszej instancji sąd okręgowy?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 4/06 – z dnia 7 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie

W przypadku istnienia podstaw do rozwiązania stosunku pracy z mianowanym nauczycielem z przyczyn wskazanych w art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (jedn. tekst: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) nie stosuje się art. 41 Kodeksu pracy.

I UZP 4/06 – z dnia 7 grudnia 2006 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

„Czy wspólność małżeńska w rozumieniu art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) ustaje dopiero w wyniku unieważnienia małżeństwa albo orzeczenia rozwodu lub separacji, czy też istniejące domniemanie o wspólności małżeńskiej można obalić w toku postępowania sądowego, wykazując brak przesłanek w tejże wspólności w postaci związku uczuciowego, fizycznego czy gospodarczego małżonków?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 30/06 – postanowienie z dnia 17 sierpnia 2006 r.

W sytuacji ustanowienia przez stronę w sprawie karnej najpierw jednego, a następnie dalszych kolejno po sobie umocowanych pełnomocników, do uzasadnionych wydatków w rozumieniu art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. nie zalicza się tych poniesionych na ustanowienie dalszych pełnomocników, jeżeli rozwiązanie umowy o świadczenie pomocy prawnej nastąpiło z przyczyn leżących po stronie udzielającej pełnomocnictwa, a to nierzetelności strony wobec pełnomocnika albo rezygnacji przez stronę z pełnomocnika z przyczyn natury subiektywnej. Zatem w tak określonej sytuacji, uzasadnionym wydatkiem będzie koszt ustanowienia jednego pełnomocnika w sprawie.